

NeAdaptarea la Lume

Interviu Cora-Eliana Teodoru – Florentin Smarandache

Florentin Smarandache este o personalitate complexă, român născut în Bălcești, județul Vâlcea și stabilit în SUA. Un scriitor, un om de știință, profesor universitar, înțelept și, nu în ultimul rând, un supraviețuitor. (a se vedea bibliografia completă aici: <http://costyconsult.wordpress.com/2012/03/19/neadpatarea-la-lume-a-lui-florin-smarandache-calatorii-neutre-negarea-prezentei-prin-prezenta/> sau aici, în limba engleză: <http://fs.gallup.unm.edu/FlorentinSmarandache.htm>). A scris peste 150 de cărți, publicate la peste 40 de edituri, dar a și fost deținut în lagărele de refugiați politici din Istanbul și Ankara între anii 1988-1990. Format ca matematician, a fost însă propus pentru Premiul Nobel pentru Literatură în 2011 pentru cele 75 de cărți literare publicate.

Totuși fizica este domeniul revoluționat, Florentin Smarandache fiind cunoscut și ca „Românul care l-a contrazis pe Einstein” (carte publicată de Marinela Preoteasa la Editura CuArt). Domnul profesor a lansat în anul 1972 o teorie revoluționară care avea să fie demonstrată de savanții de la CERN (Organizația Europeană pentru Cercetarea Nucleară) abia în anul 2011. Este vorba de celebra teorie a particulelor cu proprietăți opuse care circulă prin spațiu cu o viteză mai mare ca cea a luminii, demonstrând astfel că nu există o barieră a vitezei în univers. Dr. Smarandache a afirmat în 1982-1983 că deplasarea spre roșu și respectiv spre albastru nu se datoresc în totalitate efectului Doppler cum susține Teoria Relativității, dar și datorită compoziției mediului (adică elementelor fizice din care e compus, câmpurilor electrice și magnetice, densității, heterogenității, proprietăților mediului, etc.). El consideră că spațiul nu este curbat și că lumina 'se îndoaie' lângă corpuri cosmice masive nu numai din cauza gravității cum susține Teoria Relativității, ci și din cauza calității lenticulare a mediului.

Pe lângă fizică, în matematică a introdus gradul de negare al unei axiome sau teoreme (a se vedea și numerele Smarandache), iar în domenii precum: economia, filosofia, psihologia, literatura și arta, a adus îmbunătățiri remarcabile.

Vă mărturisesc că am avut emoții la ideea întâlnirii (din păcate, virtuale) cu acest mare român despre care vă vorbesc.

Cora-Eliana Teodoru: În primul rând, felicitari, domnule Smarandache pentru Premiul New Mexico și Arizona în Matematică și Știință câștigat pentru doi ani la rând (2011 – 2012)! Cum vă simțiți în această postură?

Florentin Smarandache: Obişnuit. Îmi continui activitatea.

C.T.: Ce reacție ați avut când ați fost propus pentru Premiul Nobel pentru Literatură?

F.S.: Este desigur o surpriză pentru mulți ca un matematician să fie propus pentru un premiu literar. Dar eu am scris și cărți literare (un roman, un volum de proză scurtă, două volume de teatru, un volum de traduceri, și multe volume de poeme și eseuri). În special am făcut literatură experimentală. În ultima perioadă îmi scriu memoriile de călătorii pe la diverse conferințe internaționale, însă vizitând și obiective culturale din țările respective. M-am gândit chiar la un nou gen literar-artistic “fotojurnal instantaneu”, adaptat cititorului (dar și scriitorului!) contemporan grăbit, când notările sunt lapidare, la locul vizitei (pentru ca impresiile să fie “calde”), brute, însoțite de suficiente fotografii

(fiindcă pe lângă imagini se vor citi măcar câteva rânduri explicative de către oamenii care azi nu mai au timp de lecturi...).

C.T.: Mi se pare o mare nedreptate că nu ați câștigat un Premiu Nobel pentru Matematică, Fizică sau Informatică, având în vedere realizările dumneavoastră remarcabile în aceste domenii. Dumneavoastră ce sentimente aveți în legătură cu acest fapt?

F.S.: Există Premiu Nobel doar pentru Fizică, nu pentru Matematică sau Informatică. Se zice că Alfred Nobel ar fi suspectat că soția sa îl înșela cu un matematician, și-atunci nu a acordat acest premiu și la matematică.

C.T.: Nici arta nu a fost un domeniu ignorat. S-ar putea spune din titlul cărții “Outer – art : Experimentation in Paintings, Drawings, Drafts, Computer Design Collages, Photos” (“În-afara artei : Experimente în Pictură, Desen, Schițe, Colaje pe computer, Fotografii”), dar și din alte lucrări (“Non – poeme”; “Non - nuvelă”) că sunteți un rebel. Această carte este un protest împotriva artei moderne, unde orice poate fi numit...artă. (vezi sursa: http://books.google.ro/books/about/Outer_art.html?id=Prz-Whc1YxEC&redir_esc=y). Chiar sunteți un rebel, sau pur și simplu ați reușit, altfel, să aduceți atâtea inovații, într-o atât de mare diversitate de domenii?

F.S.: Am vrut să gândesc diferit și, în consecință, să creez diferit. Nu are rost să-îmi imiți pe alții. Pe urmă, folosind un stil, mă plictiseam de el și încercam alt stil. Mi-a plăcut diversitatea... Dacă mă împotmoleam în vreo teoremă ori demonstrație, simțeam nevoia „să respir alt aer”, să fac o pauză activă abordând alt domeniu.

C.T.: S-a vorbit despre “neadaptarea la lume” a lui Florentin Smarandache (<http://costyconsult.wordpress.com/2012/03/19/neadaptarea-la-lume-a-lui-florin-smarandache-calatorii-neutre-negarea-prezentei-prin-prezenta/>), totuși ați trăit și creat cât pentru șapte vieți, ați avut de surmontat bariere incredibile, ați suferit traume cumplite și cu toate acestea, le-ați depășit pe toate, ba mai mult, ați îmbogățit cultura autohtonă și universală cu numeroase opere din cele mai variate domenii. “Neadaptarea la lume” a fost poate crearea unei noi lumi?

F.S.: Suferința te îmbogățește spiritual (în privința creației afective), te întărește psihic. Trebuie să te obișnuiești cu... neobișnuitul.

C.T.: Într-un fel chiar ați creat o lume nouă, prin teoriile, descoperirile extraordinare, cât și prin negarea și astfel reinventarea anumitor domenii. Cum a luat naștere “Lumea lui Non” (“Non - poeme”, “Non - nuvele”, “Aut - artă”), și cum a apărut “Lumea revoluționară a descoperirilor, a teoriilor”?

F.S.: Am încercat să creez „pe dos” (ca în paradoxism), începând prin luarea în răspăr a clișeele lingvistice românești [*Legi de compoziție internă. Poeme cu... probleme!*, 1982] iar, când profesam în Maroc, și franțuzești. Așa s-au născut volumele de avangardă *Le sens du non sens* [Sensul nonsensului] și *Anti-chambres et anti-poésies, ou bizarreries* [Anticamere și anti-poezii, sau bizarerii], 1983-1984. Iar, când am emigrat în America, *Nonpoems* [Nonpoeme] – experimente cât mai... ciudate, excentrice.

C.T.: Cine este omul Florentin Smarandache? Ce pasiuni aveți, pasiuni mai domestice sau mai “active”? Pasiuni simple în care se regăsește orice om, sau pasiuni pe măsura titlurilor și premiilor acumulate?

F.S.: Îmi place fotbalul. Eram mare chibiț al Universității Craiova, care acum văd că a fost ștearsă pe nedrept din campionat! Până și sportul s-a degradat numai la bani...

Apoi, îmi place să călătoresc, să vizitez locuri cât mai exotice, să scriu despre ele, să mă documentez – ca o odihnă activă. Și să ascult muzică în mașina, la drum întins pe autostradă, și să meditez... Atunci îmi vin idei pe care le dezvolt mai târziu.

C.T.: Ați fost sponsorizat de NASA în 2004 și de NATO în 2005, de Universitatea Berkeley în 2003, am mai vorbit de realizările dumneavoastră, fără a avea pretenția de a le enumera pe toate. Sunteți o persoană foarte ocupată, mai este loc de o viață personală? Iubiți, aveți pe cineva special în viața dumneavoastră?

F.S.: Viața personală o împletesc cu viața profesională. Ca o relaxare de la cercetare, culeg folclor (în special bancuri) ca să mă amuz, sau privesc la televizor *Mysteries* {Mistere}.

C.T.: Ați trăit o copilărie pastorală, frumoasă, în prezent aveți animale de casă? Sunteți un iubitor de animale?

F.S.: Mi-am trăit copilăria la țară, având în gospodăria părinților animale, păsări. Permanent țineam la Bălcești câini mici de rasă, și pisici, cu care mă jucam de copil. Un cățel alburiu, Felix, mă urma și la Olteț la scădat, și pe izlaz, și prin pădure când mergeam. Era el bucuros, și dădea din coadă, se guduraa.

Umblam desculț de plăcere prin praful călduț al drumului ce ducea la Olteț și mă bălăceam în apa mereu tulbure a râului...

Cu prietenii de joacă făceam campionate de fotbal de masă (cu nasturi ori cu monezi), ori de tenis cu piciorul...

C.T.: Ce vă doriți pentru viitor? Ce vă propuneți pentru, următorii..., să zicem, cinci ani?

F.S.: Să fac cercetări și să scriu lucrări într-un domeniu în care nu am mai lucrat până acum... din curiozitate.

C.T.: Vă mulțumesc mult pentru onoarea deosebită de a-mi acorda acest interviu! Vă doresc din suflet numai bucurii și știu că ne veți surprinde și face mândri ca suntem români prin viitoarele realizări din atât de variatele domenii în care activați!

07 decembrie 2012